

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

Prva slovenska založba

ALEŠ MAVER: UKRAJINA OD IGRE PRESTOLOV DO VOJNE ZA SAMOSTOJNOST

Ukrajina – tragična enigma med prestoli in tanki

Globoko v »civiliziranem« 21. stoletju smo bili soočeni z dejstvom, da se nam na (evropskem) hišnem pragu godi vojna. Leto pozneje smo se nanjo navadili in jo potisnili nekam daleč v Zakarpatje. Nekritično polje družbenega komentiranja nas je razdelilo v klubske navijače in kavč selektorje. Vsaj v luči neizmernega človeškega trpljenja, ki se dogaja nedaleč stran, pa si moramo vsaj tu in tam priznati, da za kakršne koli sodbe o Ukrajini vemo premalo ali skoraj nič.

Ukrajina je dežela, ki se je po začetku ruske agresije februarja leta 2022 z obrobja premaknila v središče svetovnega in evropskega zanimanja. A čeprav je zgodovinska izkušnja Ukrajincev precej podobna slovenski, o tej veliki evropski državi na Slovenskem v povprečju še vedno vemo sorazmerno malo. Dr. Aleš Maver Ukrajino z zanimanjem spremlja že tri desetletja. V svoji knjigi osvetljuje njena zgodovinska izhodišča, odnose s sosednjimi državami in predvsem »nevarna razmerja« z največjo sosedo na vzhodu, ki so privedla tudi do sedanje vojne. Ta se trenutno bije na plečih ukrajinskih ljudi v enem najbolj krvavih vojaških spopadov v Evropi po drugi svetovni vojni. Besedilo ponuja celosten pregled, ki pomaga razumeti ukrajinsko preteklost in sedanost. Posebnost pričujoče knjige je, da na številnih mestih opozori na vzporednice med zgodovinskim razvojem v Ukrajini in Sloveniji.

Podatki o knjigi

- Naslov: Ukrajina od igre prestolov do vojne za samostojnost
- Avtor: dr. Aleš Maver
- Izdelava zemljevida: dr. Igor Žiberna
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka
- Število strani: 280
- ISBN: 978-961-278-634-2
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2023

Kontakt

Uredništvo

T 03 426 48 00

urednistvo@celjska-mohorjeva.si

O avtorju

Aleš Maver (1978) se je rodil v Mariboru in otroštvo preživel v Framu. Nad novo nastajajočimi državami v srednji in vzhodni Evropi se je navdušil že kot mulc. Je izredni profesor za srednjeveško zgodovino in lektor za latinščino na Oddelku za zgodovino Filozofske fakultete v Mariboru. Eden njegovih najljubših konjičkov je spremljanje politike. O njej večinoma piše v kolumnah, v časopisih in na spletu. Pri Celjski Mohorjevi družbi je doslej izdal zbirko latinskih pregovorov z naslovom *Kapljica izdolbe kamen* (2016), pregled staroveške zgodovine *Od klinopisa do Teodore* (2018) in malo šolo političnih pojmov *Za prgišče politike* (2021). V zborniku *Z lepilom na podplatih* (Celjska Mohorjeva družba in Zbor za republiko, 2020) pa je predstavil razvoj slovenskega strankarskega sistema od demokratizacije naprej.

Odlomek iz knjige

Pričakoval sem, da bom kdaj napisal knjigo, podobno tej, ki jo držite v rokah. Pričakoval sem, da jo bom pisal v drugačnih okoliščinah. Da bo imela srečen konec. Zdaj konca nekako sploh nima. Še več, ob pripravi besedila sem se srečeval z za zgodovinarja prejkone nenavadno okoliščino. Običajno tisti, ki pišemo o preteklosti, vsaj zaključke »velike zgodbe« poznamo že vnaprej. Vemo, kdo je dobil kakšno vojno, kdo je nazadnje prvi izumil kakšno veliko pridobitev ali kdo je zmagal v tekmi za princesino roko. Celo otepati se moramo skušnjave, da bi vse prejšnje dogodke videli izključno v luči že znanega sklepnega dejanja.

Ukrajina leta 2022 v tem oziru ne bi mogla biti bolj posebna. Če si sposodim meni tako ljube besede velikonočne slednice, se smrt in življenje velikega evropskega naroda bojujeta v prečudnem (ali naj raje rečem prežalostnem?) dvoboju ta trenutek, ko sam sklepam modrovanje o zgodovini dežele. Po eni strani vstaja pred nami skupnost, ki bo ob koncu verjetno povezana bolj, kot je bila kadar koli v preteklosti. Po drugi strani kaže, da je do trenutka, ko bo lahko (če sploh) zadihala v svobodi, še nepredstavljivo veliko trpljenja. Za nas, ki ta levji boj spremljamo zgolj iz varnih naslanjačev, pa se bo porušila še kakšna dosedanja gotovost. Vse od 24. februarja 2022 si moram vsaj jaz namreč kar naprej zastavljati vprašanja, za katera sem mislil, da bodo ostala v kraljestvu visokoletečih modrovanj, nekdanjih šolskih esejev ali neobvezujočih repenčenj ob kavi in pivu. Naenkrat pa sem bil soočen s spoznanjem, da po več kot dveh desetletjih poučevanja zgodovine v bistvu ne vem, kaj sta vojna in mir, in da sem lahko zgolj hvaležen Bogu, ker so mi prihranjene vse tiste težke odločitve, pred katere so prav zdaj postavljeni državljanke in državljani največje evropske države.

(Stran 9)